

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 10. veebruar 2022
(OR. en)

6156/22

EF 45
ECOFIN 110
DELECT 22

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	10. veebruar 2022
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2022) 722 final
Teema:	KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../..., 10.2.2022, millega muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega

---

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2022) 722 final.

Lisatud: C(2022) 722 final

Brüssel, 10.2.2022
C(2022) 722 final

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

10.2.2022,

millega muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

1.1. Likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse muudatuste taust

27. novembril 2019 avaldatud direktiiviga (EL) 2019/2162¹ („pandikirjade direktiiv“) on kehtestatud liidus emiteeritud pandikirjade ühine raamistik. Pandikirjade direktiiviga on lisaks sellealastele miinimumnõuetele kehtestatud mõned pandikirjadega seotud erinõuded, mis tuleb sobitada olemasolevate likviidsusnõuetega, mis on sätestatud määruses (EL) nr 575/2013² („kapitalinõuete määrus“) ja komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/61³ („likviidsuskatte nõuet käsitlev delegeeritud määrus“).

Likviidsuskatte nõuet käsitlevat delegeeritud määrust kohaldatakse kõigi krediidasutuste, sealhulgas pandikirju emiteerivate krediidasutuste suhtes. Praegu kohaldatakse selliste krediidasutuste suhtes 30-kalendripäevase likviidsuskatte nõuet. Vastavalt likviidsuskatte nõudele peab pandikirja emitent tagama, et tal on piisavalt likviidseid varasid likviidsete vahendite netoväljavoolu katmiseks, sealhulgas juhul kui väljavool tuleneb pandikirjade programmist.

Samal ajal peavad pandikirju emiteerivad krediidasutused pandikirjade direktiivi kohaselt kogu aeg tagama likviidsuspuhvri („tagatiste kogumi likviidsusvaru“), mis koosneb likviidsetest varadest, millest saab katta 180 päeva pikkusel perioodil pandikirjade programmi likviidsete vahendite netoväljavoolu.

Pandikirjade direktiiviga ette nähtud tagatiste kogumi likviidsusvarusse kuuluvad varad erinevad likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud direktiivi kohastest likviidsetest varadest ainult ühe nõude poolest: nimelt kohaldatakse tagatiste kogumi likviidsusvarusse kuuluvate varade suhtes pandikirjade direktiivi artikli 12 kohast eraldamiskõuet. Eraldatud varad on muudele võlausaldajatele kui pandikirjainvestoritele õiguslikult kättesaadavad. Eraldamiskõude kohaldamine on pandikirjade direktiivi oluline osa, sest see tagab pandikirjainvestorite kaitse kõrge taseme. Samas dubleerib see likviidsusnõudeid, mida pandikirjade emitentidel tuleb täita, kuna neil tuleb samal ajal säilitada kahte eraldi likviidsuspuhvrit, mis koosnevad sarnastest likviidsetest varadest. Eelkõige kattuvad mõlemad likviidsusnõuded esimese 30 päeva puhul.

Selleks et liikmesriikidel oleks võimalik sellist kattuvust arvesse võtta, on neile pandikirjade direktiiviga antud võimalus loobuda eraldi tagatiste kogumi likviidsusvaru nõude kohaldamisest seni, kuni pandikirju emiteeriv krediidasutus täidab muid liidu õigusest tulenevaid likviidsusnõudeid. Kõnealuse pandikirjade direktiivi sättega antakse lisaks

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2162, mis käsitleb pandikirjade emiteerimist ja pandikirjade avalikku järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT L 328, 18.12.2019, lk 29–57).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1–337).

³ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1–36).

võimalus tagatiste kogumi likviidsusvaru nõuet ja likviidsuskatte eeskirjade kohaseid likviidsusnõudeid paremini sobitada.

Eespool nimetatud loobumissätte kohaldamine topeltarvestuse vältimiseks ei oleks aga kooskõlas usaldatavusnõuetega, sest see vähendaks stressistsenaariumi korral pärast krediidasutuse pankrotivara eraldamist likviidseid varasid, mis on tagatiste kogumis krediidasutuse maksekohustuste täitmiseks ette nähtud. See tuleneb asjaolust, et üldisele likviidsuskatte nõudele vastavad likviidsed varad peavad määratluse kohaselt olema koormamata, mis tähendab, et krediidasutusel on võimalik neid vabalt kasutada. Pandikirjade direktiivis sätestatud tagatiste kogumi likviidsusvaru nõude kohaselt hoitavad likviidsed varad on selle direktiivi varade eraldamise nõudest tulenevalt koormatud, mis tähendab, et need on kättesaamatud krediidasutuse muudele võlausaldajatele kui pandikirjainvestoritele.

Kõige praktilisem viis kattuvuse kõrvaldamiseks nii, et säiliks kooskõla usaldatavusnõuetega, on lubada krediidasutustel käsitada tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavaid likviidseid varasid koormamata varadena summa piires, mis võrdub asjaomasest pandikirjade programmist tuleneva likviidsete vahendite netoväljavooluga. Selles seisnebki esimene ja kõige tähtsam kavandatav muudatus (likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artikli 7 uus lõige 2a). See lahendab topeltarvestuse probleemi, sest kõigile likviidsuskatte nõuet käsitlevas delegeeritud määruses sätestatud kvalitatiivsetele kriteeriumidele (sealhulgas delegeeritud määruse artikli 8 lõike 4 kohasele rahaks muutmise testile; kavandatava muudatusega lubatakse krediidasutusel kasutada rahaks muutmise testi jaoks muid kui tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavaid likviidseid varasid, tingimusel et need varad on selle puhvi seisukohast piisavalt esinduslikud) vastavaid likviidseid varasid saaks võtta arvesse nii tagatiste kogumi likviidsusvarus kui ka likviidsuskatte nõude likviidsuspuhvis.

Likviidsuskatte nõude likviidsuspuhvi puhul võetaks tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavaid likviidseid varasid siiski arvesse ainult sellise summa ulatuses, mis on vajalik selle tagatiste kogumiga seotud pandikirjade programmist tuleneva likviidsete vahendite netoväljavoolu katmiseks. See piirang tagab, et tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavate likviidsete varade arvessevõtmine ei paranda kunstlikult pandikirja emitendi likviidsuskattekindlust, ja hoiab eelkõige ära selle, et likviidsuskattekindlust arutamisel võetaks arvesse mõningaid tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavaid likviidseid varasid, mis on eraldatud ja mida ei saa seega kasutada muu kui tagatiste kogumist tuleneva vahendite väljavoolu katmiseks.

Samuti on vaja lisamuudatust, et viia teatavad usaldatavusnõuetele vastavad riiklikud pandikirja emiteerimise mudelid likviidsuskatte nõuetega uuesti kooskõlla. Kuigi need riiklikud pandikirja emiteerimise mudelid vastavad oma põhiomadustelt pandikirjade direktiivi nõuetele (st pandikirjainvestori kaitse eeskirjadele), jääb nende struktuurne likviidsuskattekindlust väiksemaks kui 100 % ega kajasta nende tegelikku likviidsusriski. Selle probleemi lahendamiseks lisatakse muudatus, millega korratakse usaldatavusnõuete seisukohast konservatiivsemal kujul määruse (EL) nr 575/2013 olemasolevaid sätteid, milles käsitletakse stabiilse netorahastamise kindlust arutamist, mille puhul on lubatud käsitada pandikirja emiteerimisel mittekohustusliku ületagatusena lisatud varasid koormamata varadena. Kavandatav muudatus võimaldab käsitada pandikirja emiteerimisel mittekohustusliku ületagatusena lisatud varasid likviidsuskatte nõuet käsitlevas delegeeritud määruses usaldatavusnõuete osas samamoodi, kui pandikirja emiteeriv asutus vastab teatavatele kvalitatiivsetele ja kvantitatiivsetele tingimustele (mida stabiilse netorahastamise kindlust puhul ei ole kehtestatud). Seega ei ohusta kavandatav muudatus õiguslikku kaitset,

mis pandikirjainvestoritele on tagatud, eelkõige pandikirjade direktiiviga, ega kahjusta pandikirja emitendi usaldatavust seoses likviidsusriskiga.

Lisaks on likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse kavandatava muutmise eesmärk selgitada mõnda olemasolevat sätet.

Esiteks asendatakse likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artikli 28 lõikes 3 ning artikli 32 lõike 3 punktis b ja lõikes 4 mõiste „tagatud laenuandmistehing“ kapitalinõuete määruse artikli 4 lõike 1 punktis 139 määratletud mõistega „väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud“. See viib teksti paremini kooskõlla likviidsuskatte nõude standardiga, milles Baseli pangajärelevalve komitee on rahvusvahelisel tasandil kokku leppinud.

Teiseks lisatakse likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artikli 7 lõike 4 punkti g viide ametlikele ekspordikrediidi agentuuridele, et liikmesriikide keskvalitsused käsitaksid nende emiteeritud väärtpabereid võrdselt, olenemata asjaomase ametliku ekspordikrediidi agentuuri organisatsioonilisest struktuurist. See muudatus on kooskõlas soovitusel, mille Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) esitas 20. detsembri 2013. aasta aruandes,⁴ mis koostati määruse (EL) nr 575/2013 artikli 509 lõigete 3 ja 5 kohaselt.

Lisaks kavandatakse likviidsuskatte nõuet käsitlevas delegeeritud määruses veel mitut muudatust, et viia see kooskõlla määrusega (EL) 2019/2160⁵ muudetud kapitalinõuete määruse artikliga 129 (muudatus käsitleb pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide käsitamist regulatiivse kapitalina ja moodustab seega koos pandikirjade direktiiviga osa pandikirjade õigusraamistikust) ja pandikirjade direktiiviga. Kapitalinõuete määruse artiklile 129 (või selle osadele) viidatakse eelkõige mõnes likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artiklites 10, 11 ja 12 sätestatud kriteeriumis (nendes artiklites on sõnastatud kriteeriumid, mille alusel pandikirju käsitatakse vastavalt 1. tasandi, 2A tasandi ja 2B tasandi varadena). Näiteks pandikirja mõistet määratleti enne pandikirjade direktiivi vastuvõtmist viite kaudu kapitalinõuete määruse artiklile 129. Nüüd, kus pandikirjade direktiiv on vastu võetud ja jõustunud, näib selline viide vananenuna, sest kõik ELis emiteeritavad pandikirjad peavad vastama pandikirjade direktiivi nõuetele. Läbipaistvusnõue, mis on väga oluline pandikirjade emiteerimiseks ja nendega tehingute tegemiseks, on praegu samuti sätestatud kapitalinõuete määruse artikli 129 lõikes 7. Samas käsitletakse seda teemat alates pandikirjade direktiivi kehtestamisest konkreetselt ja üksikasjalikult selle direktiivi artiklis 14.

Seoses sellega kavandatakse likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artiklites 10, 11 ja 12 muudatusi, mis tagaksid eespool kirjeldatud ühtlustamise. Õigusaktid on sõnastatud nii, et need ei mõjuta selliste enne 8. juulit 2022 emiteeritud pandikirjade likviidsuse sooduskoheldamist, mis vastavad direktiivi 2009/65/EÜ⁶ artikli 52 lõikes 4 sätestatud nõuetele.

---

⁴ EBA 20. detsembri 2013. aasta aruanne väga kõrge ja kõrge krediitkvaliteediga likviidsete varade asjakohaste ühtsete määratluste ning likviidsete varadega seotud tegevusnõuete kohta vastavalt kapitalinõuete määruse artikli 509 lõigetele 3 ja 5.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2160, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide osas (ELT L 328, 18.12.2019, lk 1–6).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32–96).

1.2. Mõju hindamine

Kavandatavate muudatuste mõju peetakse piiratuks, mistõttu tehakse ettepanek üksikasjalikku mõju hindamist mitte korraldada. Peamine muudatus on seotud pandikirjade direktiivis ja likviidsuskatte nõuet käsitlevas delegeeritud määruses sätestatud likviidsusnõuete vastastikuse sobitamise ja selle ulatus on kitsas, piirdudes pandikirjade emitentidega. Muudatusega parandatakse pandikirjade emiteerimise raamistikus ebasobivaks peetud sätteid.

2. ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTEERIMINE

Komisjon on konsulteerinud panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühmaga, millesse kuuluvad liikmesriikide eksperdid, ning Euroopa Parlamendi, Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Keskpanga esindajatega.

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Võttes arvesse kehtiva likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse muudatuste väikest arvu, tehakse ettepanek võtta vastu selle määruse muudatused, mitte uus terviktekst. Seeläbi saaks säilitada algse likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse struktuuri. Vastavalt kapitalinõuete määruse artiklile 462 on komisjonil õigus vaadata delegeeritud määrus läbi määramata aja jooksul.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

10.2.2022,

millega muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012,¹ eriti selle artiklit 460,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/61² tuleks muuta, et pandikirju emiteerivatel krediidasutustel oleks võimalik paremini täita 30 kalendripäeva pikkuseks stressiperioodiks ette nähtud üldist likviidsuskatte nõuet, mis on sätestatud kõnealuse delegeeritud määruse artikli 4 lõikes 1, ning tagatiste kogumi likviidsusvaru nõuet hoida likviidseid varasid järgneva 180 päeva likviidsete vahendite netoväljavoolu katmiseks, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2162³ artiklis 16. Lisaks on vaja teha mõned muudatused, et selgitada teatavaid olemasolevaid eeskirju ja viia delegeeritud määruse (EL) 2015/61 tekst kooskõlla määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis (EL) 2019/2162 sätestatud määratlustega.
- (2) Delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 4 lõikes 1 sätestatud üldise likviidsuskatte nõude ja direktiivi (EL) 2019/2162 artiklis 16 sätestatud tagatiste kogumi likviidsusvaru nõude tulemusena on pandikirju emiteerivatel krediidasutustel kohustus hoida samal 30 kalendripäeva pikkusel perioodil teatavat hulka likviidseid varasid. Samas ei tohiks panna krediidasutustele kohustust katta sama vahendite väljavool samal perioodil erineva likviidse varaga. Selle kattuvuse kaotamiseks tuleks teha täiendav muudatus üldise likviidsuskatte nõude raames kohaldatavas koormatuses

¹ ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

² Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2162, mis käsitleb pandikirjade emiteerimist ja pandikirjade avalikku järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT L 328, 18.12.2019, lk 29).

kriteeriumis. Koostoimes sätetega, mis on juba kehtestatud delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikliga 7 ja mida tagatiste kogumisse kuuluvate eraldatud varade suhtes jätkuvalt kohaldatakse, tagatakse selle muudatusega lahendus, kui eraldatud varad vastavad kriteeriumidele, mille alusel neid saab kooskõlas usaldatavusnõuetega käsitada koormamata varadena. Muudatuse tulemusena käsitatakse tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavaid likviidseid varasid koormamata varadena summa piires, mis võrdub asjaomasest pandikirjade programmist tuleneva likviidsete vahendite netoväljavooluga.

- (3) Mõnes liikmesriigis kohaldatakse pandikirjade emiteerimise erimudeleid, mille õiguslike nõuete kohaselt tuleb pandikirjade emitentidel kaitsta investoreid ja kohaldada direktiivis (EL) 2019/2162 sätestatud rangemaid nõudeid. Pandikirjade emitendid, kelle suhtes selliseid erilisi õiguslikke nõudeid kohaldatakse, tegelevad samasuguse pandikirjade emiteerimisega nagu muud ELi pandikirjade emitendid, mistõttu nende likviidsusrisk on sarnane. Samuti tagatakse nende nõuete kaudu pandikirjade emitentide kaitse kõrge tase, eelkõige kasutades pandikirjade programmide emiteerimisel mittekohustuslikku ületagatust. Samas on kõik nende pandikirjade emitentide varad lisatud tagatiste kogumisse, mistõttu neid käsitatakse koormatuna, mis tähendab, et need ei ole likviidsuskatte nõude likviidsuspuhvri jaoks kättesaadavad ega kõlblikud. Sellises olukorras rikuksid need pandikirjade emitendid määruses (EL) nr 575/2013 ja delegeeritud määruses (EL) 2015/61 sätestatud likviidsuskatte nõuet ning tingimused muutuksid emitentide jaoks ebavõrdseks, kuigi nende usaldatavus on sarnane. Selleks et täita pandikirjade programmi emiteerimisel kohustusliku ja mittekohustusliku ületagatuse nõudeid, peavad need pandikirjade emitendid tegevuslikel põhjustel emiteerima madalama nõudeõiguse järguga võlainstrumente. Nende emitentide üldine likviidsete vahendite netoväljavool ületab emiteeritud pandikirjadest endist tulenevat likviidsete vahendite väljavoolu. Seetõttu tuleks teha veel muudatusi, et lubada konkreetsetel piiratud juhtudel käsitada mittekohustusliku ülekoormatuse nõuete täitmise eesmärgil tagatiste kogumist hoitavaid varasid koormamata varadena. Selleks et tagatiste kogumist hoitavate varade ulatuslikum käsitamine koormamata varadena oleks kooskõlas usaldatavusnõuetega ja likviidsuskatte nõuetega, peaksid pandikirjade emitendid täitma mitu tingimust. Konkreetselt kohaldatakse seda sätet ainult nende pandikirja emitentide suhtes, kes peavad oma riigi õigusnõuetest tulenevalt siduma kõik oma varad emiteeritavate pandikirjadega, kusjuures piirdatakse varadega, mis on vajalikud pandikirja emitendi likviidsete vahendite netoväljavoolu katmiseks.
- (4) Tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavate likviidsete varade hindamiseks on vaja sätestada rahaks muutmise eeskirjad.
- (5) Võttes arvesse soovitusi, mis Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) esitas 20. detsembri 2013. aasta aruandes,⁴ mis koostati määruse (EL) nr 575/2013 artikli 509 lõigete 3 ja 5 kohaselt, tuleks kõik võlakirjad, mille on emiteerinud või mida garanteerivad liikmesriikide keskvalitsused ja keskpangad või mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised institutsioonid, määrata 1. tasandi varade hulka. EBA aruandes on empiirilisel ja kvalitatiivselt analüüsitud, kas selliste võlakirjade

⁴ EBA 20. detsembri 2013. aasta aruanne väga kõrge ja kõrge krediidikvaliteediga likviidsete varade asjakohaste ühtsete määratluste ning likviidsete varadega seotud tegevusnõuete kohta vastavalt kapitalinõuete määruse artikli 509 lõigetele 3 ja 5.

likviidsus ja krediitkvaliteet on kõrge või väga kõrge, ning jõutud järeldusele, et Baseli standardite kohaselt on nende võlakirjade likviidsus ja krediitkvaliteet kõrge. Seega tuleks ametlike ekspordikrediidi agentuuride emiteeritud pandikirju käsitada likviidsete ehk 1. tasandi varadena, olenemata asjaomase agentuuri organisatsioonilisest struktuurist.

- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega 2019/2160⁵ on muudetud mõnda pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide sooduskohtlemise tingimust, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 129. Seepärast tuleks viiteid delegeeritud määruse (EL) 2015/61 samale artiklile vastavalt muuta.
- (7) Seepärast tuleks delegeeritud määrust (EL) 2015/61 vastavalt muuta.
- (8) Käesolevat määrust tuleks kohaldada koostoimes siseriiklike õigusnormidega, millega võetakse üle direktiiv (EL) 2019/2162, ning määrusega (EL) nr 575/2013, nagu seda on muudetud määrusega 2019/2160. Selleks et tagada pandikirjade emiteerimise struktuursete tunnuste uue raamistiku ja sooduskohtlemise muudetud nõuete ühetaoline kohaldamine, peaks käesoleva määruse kohaldamise kuupäev langema kokku kuupäevaga, millest alates liikmesriigid peavad kohaldama direktiivi (EL) 2019/2162 ülevõtmiseks vastuvõetud siseriiklikke õigusnorme, ja määruse (EL) 2019/2160 kohaldamise kuupäevaga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Delegeeritud määrust (EL) 2015/61 muudetakse järgmiselt:

- (1) artiklisse 3 lisatakse punktid 13–16:

„13) „kapitaliturupõhine tehing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 192 punktis 3 määratletud kapitaliturupõhine tehing;

14) „pandikirjade programm“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2162* artikli 3 punktis 2 määratletud pandikirjade programm;

15) „tagatiste kogum“ – direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 3 määratletud tagatiste kogum;

16) „tagatiste kogumi likviidsusvaru“ – direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 16 kohane likviidsusvaru, mis koosneb tagatiste kogumisse kuuluvatest likviidsena käsitatavatest varadest.

---

*Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2162, mis käsitleb pandikirjade emiteerimist ja pandikirjade avalikku järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT L 328, 18.12.2019, lk 29).“;

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2160, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide osas (ELT L 328, 18.12.2019, lk 1).

(2) artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

(a) lisatakse lõiked 2a ja 2b:

„2a. Erandina lõikest 2 käsitatakse tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavaid likviidseid varasid artiklis 4 sätestatud 30 kalendripäeva pikkusel stressiperioodil koormamata varadena summa piires, mis võrdub asjaomasest pandikirjade programmist tuleneva likviidsete vahendite netoväljavooluga, mis on arvatud käesoleva määruse III jaotise kohaselt, tingimusel et nimetatud varad vastavad kõikidele muudele käesoleva määruse II jaotises sätestatud nõuetele.

2b. Kui tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavaid likviidseid vahendeid ei käsitata lõike 2a kohaselt koormamata varadena, käsitatakse neid artiklis 4 sätestatud 30 kalendripäeva pikkusel stressiperioodil siiski koormamata varadena, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- (a) pandikirja emitent peab siseriikliku õiguse nõuetest tulenevalt siduma kõik oma varad emiteeritavate pandikirjadega,
- (b) likviidsed varad on lisatud pandikirja emiteerimisel mittekohustusliku ületagatusena;
- (c) likviidsed varad vastavad kõikidele käesoleva määruse II jaotises sätestatud nõuetele;
- (d) käesoleva lõike kohaselt koormamata varadena käsitatavate likviidsete varade summa ei ületa likviidsete vahendite netoväljavoolu kogusummat, mis on arvatud käesoleva määruse III jaotise kohaselt.“;

(b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) punkt g asendatakse järgmisega:

„g) mis tahes muu üksus, kes teostab oma peamise majandustegevusena ühte või enamat direktiivi 2013/36/EL I lisa loetletud tegevust.“;

ii) lisatakse teine lõik:

„Käesoleva artikli kohaldamisel ei peeta väärtpaberistamise eriotstarbelisi ettevõtjaid ega liikmesriikide ametlikke ekspordikrediidi agentuure kuuluvaks esimese lõigu punktis g osutatud üksuste hulka.“;

(3) artikli 8 lõikesse 4 lisatakse kolmas lõik:

„Esimeses lõigus sätestatud nõue loetakse tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavate likviidsete varade puhul täidetuks, kui krediidasutus muudab korrapäraselt ja vähemalt kord aastas rahaks sellise osa oma likviidsetest varadest, mis moodustavad piisavalt esindusliku valimi tema tagatiste kogumi likviidsusvaruna hoitavatest varadest, ilma et rahaks muudetavad likviidsed varad peaksid kuuluma likviidsusvarusse.“;

(4) artikli 10 lõike 1 punkti f muudetakse järgmiselt:

(a) alapunktid i ja ii asendatakse järgmisega:

„i) need on direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 1 osutatud pandikirjad või emiteeritud enne 8. juulit 2022 ja vastavad nende emiteerimise ajal kehtinud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõike 4 nõuetele, mistõttu nende suhtes võib kuni lõpptähtajani kohaldada pandikirjadele ette nähtud sooduskohtlemist;

ii) tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c ja lõikes 1a sätestatud tingimustele;“;

(b) alapunkt iii jäetakse välja;

(5) artikli 11 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(a) punkti c muudetakse järgmiselt:

i) alapunktid i ja ii asendatakse järgmisega:

„i) need on direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 1 osutatud pandikirjad või emiteeritud enne 8. juulit 2022 ja vastavad nende emiteerimise ajal kehtinud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõike 4 nõuetele, mistõttu nende suhtes võib kuni lõpptähtajani kohaldada pandikirjadele ette nähtud sooduskohtlemist;

ii) tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c ja lõikes 1a sätestatud tingimustele;“;

ii) alapunkt iii jäetakse välja;

(b) punkti d alapunktid iii, iv ja v asendatakse järgmisega:

„iii) pandikirjad on tagatud selliste ühte või mitut liiki varade kogumiga, mida on kirjeldatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktides b, d, f ja g. Kui kogum hõlmab kinnisvaraga tagatud laenusid, peavad olema täidetud direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 6 lõikes 2, lõike 3 punktis a ja lõikes 5 sätestatud nõuded;

iv) tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c ja lõikes 1a sätestatud tingimustele;

v) pandikirjadesse investeeriv krediidasutus ja emitent täidavad direktiivi (EL) 2019/2162 artiklis 14 sätestatud läbipaistvusnõuet;“;

(6) artikli 12 lõike 1 punkti e muudetakse järgmiselt:

(a) alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) need on direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 1 osutatud pandikirjad või emiteeritud enne 8. juulit 2022 ja vastavad nende emiteerimise ajal kehtinud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõike 4 nõuetele, mistõttu nende suhtes võib kuni lõpptähtajani kohaldada pandikirjadele ette nähtud usaldatavusnõudeid;“;

(b) alapunktid ii ja iii jäetakse välja;

(7) artikli 28 lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

(a) esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Krediidiasutused korrutavad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest tulenevad kohustused, mis tähtaeguvad 30 kalendripäeva jooksul.“;

(b) teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Erandina esimesest lõigust on juhul, kui väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu või kapitaliturupõhise tehingu vastaspool on krediidiasutuse kodukeskpank, vahendite väljavoolu määr 0 %.“;

(c) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Erandina esimesest lõigust on muidu esimese lõigu kohaselt 25 %st kõrgema vahendite väljavoolu määra kohaldamist nõudvate väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute või kapitaliturupõhiste tehingute puhul vahendite väljavoolu määr 25 %, juhul kui tehingu vastaspool on võrdne vastaspool.“;

(8) artiklit 32 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 3 punkti b sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„b) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest tulenevad rahalised nõuded, mille järelejäänud tähtaeg ei ole pikem kui 30 kalendripäeva, korrutatakse.“;

(b) lõike 4 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Lõike 3 punkti a ei kohaldata rahaliste nõuete suhtes, mis tulenevad tagatud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest, mis on tagatud likviidsete varadega vastavalt II jaotisele, nagu on osutatud lõike 3 punktis b.“.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 8. juulist 2022.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10.2.2022

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN